

Pedagógiai elveink

Iskolánkban fontos **általános cél**, hogy a **gyermek tanuljon meg tanulni, képességeit fejlessze**.

1. **Önállóság:** A *Montessori pedagógia* nyomán az önálló cselekvés által való tanulást részesítjük előnyben, és fontosnak tartjuk, hogy a gyermek önállóan végezze a feladatait, tanulja meg ellenőrizni a munkáját, vállaljon érte felelősséget. A tanulásáért, a haladásáért elsősorban ő maga a felelős.

2. **Kölcsönös tisztelet és együttműködés:** Fontosnak tartjuk, hogy a gyermekek tanuljanak meg csoportban dolgozni, elfogadni egymást, támogatni társaik munkáját, és vállaljanak felelősséget a közös munkáért is. A *kooperatív csoportmunka* és a *projekt- módszer* olyan tevékenységeket foglalnak magukba, amelyek ezt a célt szolgálják. (Ezek nem részei a Montessori pedagógiának.) Nem támogatjuk a versengés általi motiválását a gyerekeknek.

3. **Keresztyén értékrend és világszemlélet** kialakítására segítjük gyermekeinket, melyet pedagógusaink személyes életükkel példáznak és tesznek hitelessé. Ez nem csak erkölcsi nevelést jelent, hiszen Isten szeretetének a megismerése révén teljes értékű embernek tudhatja magát minden gyermek.

Szemléletünk a református hitelveken alapszik. A Tóközi egyházközösségre, mint az iskola alapító gyülekezetére, fontos szellemi-lelki partnerként tekintünk.

Nem dogmatikus vallásosságra törekszünk, célunk a mindennapokban megélt hit, a bibliai gondolkodás és az imádságos lelkület támogatása.

A heti áhítat és napi csend-kör: kapcsolattartás Istennel és egymással, lehetőség arra, hogy - gyerekek és felnőttek együtt - mindennapi örömeinket, gondjainkat, kételyeinket megfogalmazzuk. Együtt imádkozunk - erre senkit nem kényszerítünk, de elvárás, hogy mindenki tiszteletben tartsa mások imádságát.

Sajátosságaink

Módszerek, munkaformák:

1. Az **előkészített környezet** fontos szerepet játszik a tanulási-tanítási folyamatban. Ez zömében **Montessori eszközök** nyitott polcon való elhelyezését jelenti, valamint a gyermekek olyan módon való ültetését, hogy ez az önálló tanulásnak megfeleljen.
2. **Napi-terv** vagy **heti-terv** szerint dolgozunk (0-4. oszt.), amit a pedagógus állít össze, figyelembe véve a gyerek egyéni képességeit, előzetes megfigyelések alapján a szenzibilis szakaszait, a munkabírását, és a tanulás lebontott céljait. A gyermek választja meg a feladatainak a sorrendjét, egy adott feladattípuson belül, esetleg a gyakorlatok mennyiségét.
3. Az 0-4 osztályban a gyerekek iskolai tevékenységének legalább 60%-a, a gimnáziumi osztályokban legalább 30%-a **önálló tevékenység**.

4. Ezen kívül gyakran alkalmazzuk a **projekt-módszert**, illetve a **kooperatív csoportmunkát**. Ennek érdekében projekt-heteket szervezünk az iskolában.
5. A gyermekek szisztematikus megfigyelésének részeként periodikusan ellenőrizzük őket, és az eszközökkel való munkájukat számon tartjuk. Megfigyeléseinket a félévi egyéni szülői értekezletek keretében megbeszéljük a szülőkkel.

Szervezési formák:

6. **Évfolyamok szerinti** osztályközösségekben dolgozunk. Alkalmanként vegyes életkori csoportokban szervezünk tevékenységeket.
7. **Tantárgy-specifikus órarend** szerint folyik az oktatás, amelyben viszont bizonyos tantárgyakat tömbökben tanítunk (anyanyelv, matematika, román nyelv)
8. Minden nap **csendkörrel** kezdődik, amelyen helyet talál a montessoris csend-gyakorlat, de áhítat és imádság, közös éneklés is.
9. Naponta kétszer **közösen étkeznek** a gyerekek a pedagógussal, ez a kétszer 10 perc is imával kezdődik és zárul.

Feladat: Igéket keresni étkezéshez, és imákat reggeli csendkörhöz.

Kettős értékelés:

10. Lebontott **értékelési lapot** kapnak a gyerekek félév végén. **Szóbeli visszajelzést** a gyermekek folyamatosan kapnak, amelyben a tanító, ill. tanár a gyermekek **erőfeszítéseit és teljesítményét** értékeli egyéni képességeikhez mérten. **Minősítéseink nem a gyermek személyiségére, adottságaira vonatkoznak.** A gyermekek teljesítményét **nem hasonlítgatjuk**, a minősítéseket, jegyeket diszkréten kezeljük.
11. Bejelentett témazáró felmérőket írnak a gyerekek, ezekre jegyeket kapnak. A napi ismeretek értékelésére “kis jegyeket” alkalmazhatunk. A jegyet kizárólag a tudás, ill. a befektetett munka értékelésére használjuk (rögtönzés, bejelentett írásbeli felmérő, szóbeli felelés, projektmunka értékelése, portfólió stb.) Félév végén más iskolákhoz hasonlóan lezárjuk a gyerekeket.

Tanterv:

Az állam által megszabott tantervet követjük, a következő megjegyzéssel:

12. Mivel a gyerekek **egyéni ritmusához igazodunk**, egy osztályon belül nem mindig ugyanazzal foglalkozik mindenki. Az **önálló munkára épített tanulás-tanítási folyamat** ezt lehetővé teszi, és nem hátráltatja a gyerekeket a tanulásban, hanem a készségek alaposabb begyakorlását teszi lehetővé. (Előfordulhat, hogy egy gyerek a saját korosztályához képest előbb vagy hátrébb tart a tananyaggal. Ha a lemaradás nagyon nagy és a saját képességeikhez mért fejlődés nagyon kicsi, akkor javasolhatjuk az évismétlést.)

Megjegyzések

(Válaszok a gyakori kérdésekre:))

- A kis létszám nem Montessori sajátosság. A csoportonkénti két pedagógus sem. Másfelől a szigorúan Montessori tanrendű iskolák költsége nyugati viszonylatban is igen magas.
- Nálunk sem hasznos feltétlenül a két pedagógus (l. önállóság)
- A pedagógusváltás nem szükséges rossz, hanem előny.
- A tudásanyagban vannak lexikális elemek, begyakorlásos „nemszeretem” feladatok is.
- Pozitív tanulási légkör – a tanulást Montessori munkatevékenységnek nevezte. (A „játékos tanulás” kifejezés sokféleképpen értelmezhető, tartalma homályos.)
- Céljaink között ott van: a gyerek felelősségtudata, kötelességtudata.
- Kinek a feladata a tanulás? A szülőé? A pedagógusé? A gyereké? Hát a házi feladat? Mi a szerepe a szülőnek és a délutáni pedagógusnak a házi feladat megoldásában? A házi feladat esetében nagyon fontos, hogy a gyerek maga végezze (önállóság, felelősségvállalás). De: segíteni lehet, különösen a kisebb gyerekek esetében az idejének a beosztásában. Kérdésére lehet válaszolni. Külön eset a román nyelv tanulása.
- Délutáni munka: a gyerek felelőssége. Hagyjuk, hogy viselje a mulasztása következményét.
- Gyerek dicsérete: ne a tulajdonságaiért, adottságaiért, hanem a befektetett munkájáért.
- Motiválás: nem az, hogy jobb legyél, mint a másik, vagy hogy bizonyos szintet éri el. Az elfogadásnak, és a saját sikernek nagy a motiváló ereje, és az iskolán túl is hatással van.
- Nem tagadjuk le a különbségeket, az erősségeket nagyon fontos kiemelni, de ez felelősséget is jelent a gyerek számára. Ezzel együtt, és ezért is fontosak a külső versenyek.
- Értékelés: nem a rangsor a hangsúlyos. Otthon ne azt kérdezzük, hogy hányast kaptál, hanem hogy: Mit tanultál? Beszélgessen az iskolai élményeiről, értékelje a tudását.
- Az objektív minősítéseket, jegyeket nem az osztály előtt tárgyaljuk, az a gyerekeknek a magánügye. Ezzel is elkerüljük a versengés általi motiválást.
- A hibák javítása: először is fontos hangsúlyozni, hogy mit végzett helyesen a gyerek. Azután célszerű rávezetni a hibára, és rábízni, hogy ő javítsa ki.
- Gyakori kérdés: "felzárkóznak-e a gyerekek nyolcadikig?" Mivel az állami tantervet követjük, a kérdés csak annyiban jogosult, mint akármilyen állami iskolában is. Felzárkózni azoknak a gyerekeknek kell, akiknek különösebb tanulási problémájuk van. Ha viszont a jelenlegi szintjükből kiindulva fejlesztjük ezeket a gyerekeket, a velük elért eredményeink a lehetőséghez képest a legjobbak lesznek. Azoknak a gyerekeknek, akiknek nincs szükségük "felzárkóztatásra", a többlet, amit meglátásunk szerint nyújtunk, az előbbi pontokban felsoroltak: önállóság, felelősségtudat, képesség a csoportmunkára, a saját tanulás megszervezése, és az érdeklődésének a megőrzése.
- Célunk, hogy a gyorsabb tempóban haladó gyermekeket is ösztönözzük.
- A líceumi, ill. szakiskolai rendszerbe való beilleszkedésnél a tanuláshoz való pozitív hozzáállás, a társakra és az új ismeretekre/jártasságokra való nyitottság nemhogy hátrányt, hanem előnyt jelentett diákjaink számára.